TĚŠÍNSKÉ
DIVADLO
ČESKÁ SCÉNA

Adam Long, Daniel Singer, Jess Winfield

SOUBORNÉ DÍLO WILLIAMA SHAKESPEARA (ZKRÁCENÁ VERZE)

D. Kuboň, P. Sutorý, O. Frydrych

Ředitel Těšínského divadla Petr Kracik
Umělecký šéf České scény Miroslav Liška
Dramaturgyně České scény Alice Olmová

Inscenace vznikla za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky a města Český Těšín

Adam Long, Daniel Singer, Jess Winfield Premiéra 5. října 2024

SOUBORNÉ DÍLO WILLIAMA SHAKESPEARA (ZKRÁCENÁ VERZE)

Text hry po úpravě autory upravila a překlad doplnila Zuzana Josková

Překlad	Jiří Josek
Režie	Petr Kracik
Scéna	Jaroslav Milfajt
Kostýmy	Tomáš Kypta
Hudba	Karel Albrecht
Pohybová spolupráce	Gabriela Klusáková
Výroba loutek	Pavel Skorkovský
Kostýmy loutek	Ivana Kolondrová

Hrají

Petr Sutorý	jako **Daniel**
Ondřej Frydrych	jako **Jess**
Denis Kuboň	jako **Adam**

Inspice	Dominik Grácz
Nápověda	Libuše Berková

Souborné dílo Williama Shakespeara (zkrácená verze)

The Complete Works of William Shakespeare - Abriged

JESS *Celý náš svět je divadlo a všichni muži a ženy na něm jsou jen herci. Mají své příchody a odchody, a když čas dovolí, každý si zahraje několik rolí*

Když v roce 1981 vzal jistý Kaliforňan, kterým nebyl nikdo jiný než Daniel Singer, do ruky výtisk Hamleta a začal z něj vytrhávat stránky, aby ho posléze – jak sám říká – „napadl" s tužkou v ruce, najal tři naprosto cizí Kaliforňany a nastudoval s nimi revoluční renesanční vaudeville, jen stěží mohl tušit, že začal proces, na jehož konci spatří světlo světa bezesporu největší dramatický počin v dějinách divadla. K Hamletovi se postupem času přidala hra Romeo a Julie, přičemž obě hry dokázala Singerova „Zredukovaná shakespearovská společnost" zahrát za neuvěřitelných 40 minut. S lety praxe a u příležitosti blížícího se vystoupení na festivalu Fringe ve skotském Edinburghu se společnost rozhodla vzít souborné dílo velkého Barda takříkajíc jedním šmahem. Výsledkem se stal milník v dějinách světového dramatu: všechny hry a 154 sonetů bylo předvedeno na jevišti za neuvěřitelnou jednu hodinu. Fenomenální úspěch v Edinburghu v roce 1987 znamenal pro celou „Zredukovanou společnost" přelom. Následovala veleúspěšná sezóna v londýnském West Endu. Úspěch slaví společnost nadále na své dodnes trvající divadelní šňůře po Spojených státech. Dnešní „Zredukovaná společnost" čítá tři herce a předvádí souborné dílo génia dramatu stále za rekordní dvě hodiny... v představení, na které se jen tak nezapomíná. Komedie Souborné dílo WS je velice chytře napsaná už z toho důvodu, že si v ní každý něco najde. Bránice anglistů, znalců Shakespeara, ale i těch, kdo kdysi na základní škole omylem zaslechl slovo Hamlet, nebudou ušetřeny. V první polovině společnost za svižného tempa, místy až zběsilého, předvede Romea a Julii, všech šestnáct komedií, Macbetha, všechny historie, zkrátka a dobře s výjimkou sonetů

O. Frydrych, P. Sutorý

a Hamleta se vše, včetně kratší přednášky o životě velkého Shakespeara, stihne za první polovinu. Hra, která doslova hýří invencí, není prezentována čistě jako sled her, ale spíše jako večer se Shakespearem, během kterého se divák dozví nejen něco o jeho životě, díle, ale mimo jiné také o tom, co znamená inscenační postup (Titus Andronicus jako televizní kuchařka), jak to dopadne, když se herec zhroutí pod tíhou Hamletova slavného monologu o bytí či nebytí nebo třeba když si na konci první poloviny jeden z herců postaví hlavu, že Hamleta už zkrátka znova hrát nebude. Ve scéně v druhé polovině je publikum doslova zataženo do děje, respektive na pódium, když se jedna náhodně vybraná divačka, jeden náhodně vybraný divák a s nimi i celé publikum snaží pod vedením všech tří herců a za pomoci freudovské analýzy vybudovat a ztvárnit vnitřní rozpolcení Ofélie. Pokud by se někdo snad pozastavoval nad tím, proč Hamlet zabírá téměř celou druhou polovinu, je také dobré podotknout (krom toho, že originální verze trvá nějaké čtyři hodiny), že Hamleta si zde užije divák hned třikrát. Podruhé asi ve tříminutové verzi a – jako by se to už samo o sobě nevymykalo chápání – napotřetí ve zhruba dvouminutové verzi pozpátku… a to doslova (nebo lépe řečeno slovo od slova). Jedinečný zážitek nepramení pouze ze série skvělých gagů a klauniád. Hra je právě proto tak povedená, že se odehrává na pozadí génia velkého Barda, jehož se pomocí vpravdě divadelní ekvilibristiky snaží ve dvou hodinách bezezbytku obsáhnout. Skvělá scéna z druhé poloviny, kdy se na moment chytře a nenápadně zvolní tempo a kdy jakoby z jiného světa pomalu a klidně pronáší jeden z herců Hamletův monolog k Rosencrantzovi a Guildensternovi z druhého obrazu druhého dějství, nikoho nenechává na pochybách, kdeže se vzalo to velké „B“ ve slově Bard.

AUTORSKÁ POZNÁMKA PRO HERCE

Hra vznikla improvizací a je postavena na ideji, že ti tři si celou záležitost vymýšlejí za pochodu hnáni slepým nadšením a bezbřehým idealismem všude tam, kde jim schází talent či schopnost proniknut do tajů Shakespearova díla. Herci by měli být upřímně překvapeni každým veršem, každou situací, každou proměnou děje. Například účast diváků ve hře v druhém jednání vešla do textu na základě toho, co jsme sami vyprovokovali a opakovaně zažili na představení. Diváci ale nejsou vždy stejní, proto by měli herci raději reagovat na atmosféru v sále, než aby se slepě a vždy drželi textu. Hlavně si to užijte. A hrajte rychlejc!

D. Kuboň

P. Sutorý, O. Frydrych

William Shakespeare

Narodil se v roce 1564 v městečku Stratford nad Avonou. Tehdy bylo toto město střediskem zemědělského kraje, dnes je turistickou atrakcí prvního řádu. V tamním kostele měli ještě v 60. letech minulého století vystavenu matriku, rozevřenou na dvou místech tak, aby si každý návštěvník mohl přečíst, že dne 26. dubna 1564 byl pokřtěn (přesné datum narození Williama Shakespeara není známo) a 25. dubna 1616 byl pohřben.
Otec Williama byl rukavičkář. Působil v městské samosprávě. Matka pocházela ze staré zemanské rodiny. William byl třetí z osmi dětí, měl čtyři sestry a tři bratry. Jeho dvě starší sestry však zemřely, stal se tedy nejstarším. Ze všech dětí jen dva založili rodiny. Williamův rod vymřel ještě v 17. století, švagrovi potomci však žijí do našich časů.
Shakespeare vystudoval gymnázium, naučil se latinsky a řecky. V osmnácti letech se oženil s o osm let starší Annou Hathawayovou. Půl roku po svatbě se jim narodila dcera Zuzana a později dvojčata Judita a Hamnet. Syn Hamnet však zemřel v jedenácti letech.
Shakespeare působil jako herec a spisovatel v Londýně. Měl přístup do londýnských právnických kolejí i ke dvoru královny Alžběty I. (1533–1603), kde se hrály jeho hry. V roce 1594 poprvé vyšla tiskem dvě jeho dramata.
Stal se spolumajitelem a dramatikem vynikající londýnské divadelní společnosti „Služebníci lorda komořího". Tato společnost od roku 1599 hrála v nové aréně The Globe.
V roce 1613 aréna The Globe vyhořela a tím byla Shakespearova dramatická kariéra prakticky ukončena. Shakespeare zemřel 23. dubna 1616 v rodném Stratfordu nad Avonou po oslavě svých narozenin, provázené veselou pitkou se svými kamarády Benem Jonsonem a Michaelem Draytonem. Ve stejný den také zemřel slavný španělský spisovatel Miguel Cervantes y Saavedra (1547–1616).
Dramatická tvorba Shakespeara přerůstá časový a společenský rámec své doby, zůstává živá a pochopitelná i dnešnímu divákovi.

D. Kuboń, O. Frydrych

Jiří Josek
(1950–2018)

Významný český překladatel z angličtiny, redaktor, editor, knižní nakladatel, divadelní režisér a pedagog. Do roku 2018, kdy v šedesáti osmi letech zemřel, přeložil třicet čtyři Shakespearových her a Sonety. Kromě anglického Barda se věnoval i tvorbě jiných anglicky píšících dramatiků, za všechny jmenujme Edwarda Albeeho, Tracyho Lettse či Neila Simona. K jeho nejznámějším prozaickým překladům patří dnes již kultovní tituly jako Tracyho tygr od Williama Saroyana, Na cestě od Jacka Kerouaca nebo Ragtime E. L. Doctorowa. Věnoval se i překladům poezie a převedl do češtiny například básně T. S. Eliota nebo amerických beatniků Allena Ginsberga a Lawrence Ferlinghettiho. O neskutečně širokém záběru jeho překladatelské práce svědčí i to, že přeložil na dvě desítky muzikálů, včetně Funny Girl, West Side Story, Vlasů nebo Flashdance.

V letech 1975 až 1991 byl redaktorem nakladatelství Odeon, od roku 1991 téměř dvacet let vyučoval na Ústavu translatologie FFUK. Roku 1999 založil nakladatelství Romeo, kde v dvojjazyčných edicích vydával především své vlastní překlady Shakespearových her. V roce 2007 byl jmenován docentem na DAMU. Ve své habilitační práci Na cestě k Shakespearovi se věnoval srovnávání českých překladů Shakespearových dramat. Za své překlady získal řadu ocenění, z nichž si zvláště vážil Ceny Josefa Jungmanna za překlad Hamleta, kterou mu Obec překladatelů udělila v roce 2000. Divadelníci jeho překlady vyhledávají zejména díky mimořádné plynulosti a přirozenosti jejich jazyka.

Zuzana Josková

Autorem překladu je váš tatínek, ale i vy jste do textu zasahovala. Převzala jste tedy překladatelskou štafetu po tatínkovi?
Takhle si to určitě říct netroufám. Jsem překladatelka stejně jako táta, ale odběhla jsem s tím štafetovým kolíkem na úplně jiné hřiště. Překládám i divadelní hry, ale Shakespeare je daleko za hranicemi mých možností. Pracuju s tátovými texty, když je třeba upravuju do titulků pro Českou televizi nebo pro přenosy divadelních představení z Británie, a vždycky žasnu nad tím, jak geniálně to vymyslel a překlad dokonale vystihuje smysl originálu ve všech jazykových rovinách. Tak skvělých překladatelů je málo a já jsem velmi ráda, že jedním z nich byl můj táta.

Angličtina je vaším „druhým rodným jazykem", bavili jste se doma někdy třeba týden jen anglicky nebo jste dodržovali nějaké anglické tradice či vařili anglickou kuchyni?
Když táta začal překládat z angličtiny, zajímal se primárně o americkou prózu. Než jsem se narodila, přeložil Na cestě od Kerouaca, Saroyanova Tracyho tygra nebo Ragtime od Doctorowa. K anglickému divadlu a Shakespearovi se dostal až později. Zájem o USA ho ale neopustil a na počátku 90. let odjel vyučovat češtinu na Cornellovu univerzitu ve státě New York. Mohl tam vzít celou rodinu, takže jsem strávila skoro dva roky v Ithace a díky tomu jsem se naučila anglicky. Vcelku přirozeně jsme nasáli různé americké zvyklosti. Nemyslím jen tradice, obohatil nás zejména pobyt v multikulturním univerzitním městě, kde žili lidé doslova ze všech koutů světa. O jedněch prázdninách jsme taky absolvovali klasický americký road trip v rodinné dodávce z východního pobřeží na západní a zpět, to je nezapomenutelný zážitek.

V čem pro vás spočívá Shakespearova genialita?
Musím se přiznat, že jsem Shakespeara dlouho neměla ráda z ryze osobních

O. Frydrych

P. Sutorý

důvodů. Táta s ním trávil podstatně víc času než s námi dětmi a zjevně si s ním víc rozuměl. Ovšem když jsem byla starší, začal mi dávat číst své překlady a to mě chytlo. V Shakespearových hrách totiž nejsou kladné a záporné postavy. Dokážeme se ztotožnit s Richardem III. i s Edmundem, což nás nutí přemýšlet o jednání a motivaci toho druhého. Rozehrávají na jevišti svůj úhel pohledu, a proto je pro nás mnohem snazší ho pochopit. To je obecně velmi důležitý princip mezilidské komunikace. Dalším geniálním aspektem Shakespearova díla je jeho humor, inteligentní, neokázalý, propracovaný, trefný.

A v čem je pro vás jedinečná hra Souborné dílo?

To plynule navazuje na předchozí otázku. Někdy se trošku zapomíná, že Shakespeare za svého života nebyl tím váženým a uctívaným Bardem, jak ho vnímáme dnes, ale psal a hrál pro masové publikum. Myslím, že se triu amerických autorů skvěle podařilo zbavit Shakespeara kulturních nánosů a otevřít cestu k jeho dílu divákům, kteří by se jinak anglického Barda ostýchali. Chce to samozřejmě trochu drzosti, která ovšem nechyběla ani tomu hejskovi, co si na konci 16. století troufl psát hry pro divadelní soubor Služebníků lorda komořího.

D. Kuboň, O. Frydrych, P. Sutorý

Co všechno hrajeme

ROMEO A JULIE
Montekové nenávidí Kapulety. A naopak. Romeo je Montek a Julie je Kapuletová. Tajně se vezmou. A na konci oba zemřou. Jed, dýka. Dvojitá sebevražda. Totální klasika, slavná a nesmrtelná.

TITUS ANDRONICUS
Aneb Titus se mstí. Tolik násilí a brutality byste nečekali. Lavinií s vyříznutým jazykem to zdaleka nekončí. Je to hra o násilí, mstě i magické moci slova. Kdo nevěří, ať se podívá na film Titus s Anthonym Hopkinsem.

TIMON ATHÉNSKÝ
Timon byl neuvěřitelně hodný člověk, rozdávačný dobrák a filantrop, proto špatně dopadl, neboť pragmatičtí obyvatelé Athén toho patřičně využívali. Nakonec Timon přijde o všechen majetek a zůstanou mu dluhy. Pomoc chce najít u svých přátel; ti ho však pokaždé odmítnou. Zemřel zklamaný a jako poustevník v lese.

CORIONALUS
Příběh neohroženého válečníka a pvýšeného aristokrata je příběhem člověka, který je ovládán matkou. Ve chvíli, kdy se chce pomstít za křivdu, jež se mu stala, je to však právě ona, kdo ho odvrátí od úmyslu podpálit Řím. Po stránce formální není Coriolanus čistou tragédií. Pokud jde o žánr, je hra obtížně zařaditelná. Po stránce obsahové si však uchovává tragický patos.

OTHELLO
Jago si na Othella vymyslel „hustej hnusnej" trik. Othello mu uvěřil a svou ženu Desdemonu uškrtil. A když pak všechno pochopil, radši se sám zabil. Othello vypovídá o rozpadu osobnosti, který se projevuje rozpadem jazyka.

MARNÁ LÁSKY SNAHA
Navarrský král Ferdinand se třemi kumpány složí přísahu, že se tři roky budou vyhýbat dámské společnosti a věnovat se jen studiu. Jenže jako naschvál zrovna přijede francouzská princezna se třemi dvorními dámami. Takže… happy end, jak jinak.

KONEC DOBRÝ, VŠECHNO DOBRÉ
Helena chce Bertrama, ale on ji ne. Prohlásí, že si ji vezme jen tehdy, když uvidí na její ruce svůj prsten a bude s ní čekat dítě. Helena pomocí převleku a lsti dosáhne splnění daných podmínek. Název i děj

D. Kuboň, P. Sutorý

D. Kuboň, O. Frydrych

tak potvrzují staré přísloví, které říká, že „dobrý konec vše napraví".

KOMEDIE OMYLŮ
Virtuózní situační fraška, v níž hlavní postavy dvojníků rozpoutají kolotoč zaměněných identit, v němž nikdo neví, kdo je kdo. Identická dvojčata Antifolus Efeský a Antifolus Syrakuský. A jejich sluhové, rovněž identická dvojčata Dromio Efeský a Dromio Syrakuský. Nikdo už neví, který je který. Ale dobře to dopadne. Ovšem stačí jen nepatrně pootočit úhel pohledu, aby se bláznivý mumraj proměnil v absurdní, groteskní, téměř komiksový horor odehrávající se ve velkém blázinci, jímž je jeviště svět.

DVA VZNEŠENÍ PŘÍBUZNÍ
Bratranci Palomon a Arcita se mají rádi, dokud nepotkají Emilii. V souboji vyhraje Arcita, ale pak spadne z koně a zemře. Takže si Emilie vezme Palomona. Asi jí to bylo jedno. Alžbětinská komedie, jejíž autorství je připisováno vedle Williama Shakespeara i jeho současníkovi, dramatiku Johnu Fletcherovi.

KUPEC BENÁTSKÝ
Benátky, 16. století. Shylock půjčí Antoniovi peníze. Pokud Antonio nebude moct dluh splatit, žádá Shylock libru masa vyříznutou z Antoniova těla. Docela drsný, fakt.

DVA KAVALÍŘI Z VERONY
V italských městech Miláně a Veroně se odehrává příběh dvou mladých mileneckých dvojic plný lásky, intrik a zrady. Dva přátelé, šlechtici Valentin a Proteus, se zamilují do krásné Silvie. Dívka opětuje city Valentina, proto se Proteus pokusí svého soka v lásce zbavit, zapomínaje tak na slib, který dal své milé Julii. Možná je to první mistrova hra. Možná v ní vystupuje nejmíň postav.
A možná je ze všech mistrových her nejslabší. Ale na konci života napsal mistr ještě jednou něco velmi podobného – komedii Dva vznešení příbuzní.

PERIKLES
Velmi spletitá životní pouť Perikla, prince z Tyru, a jeho dcery Mariny, věčné putování člověka a archetyp cesta jako hledání. To se ani nedá popsat.

VETA ZA VETU
Angelo chce Claudia popravit za to, že jeho snoubenka je těhotná dřív, než měli svatbu. Angelo by se možná nechal obměkčit, kdyby ho Claudiova sestra Isabella poctila soukromou návštěvou. Jenže Isabella žije v klášteře. Popravdě spíš než komedie je to tzv. problémová hra o sedmnácti scénách.
A má spoustu jiných českých názvů: Půjčka

P. Sutorý, D. Kuboň

za oplátku, Oko za oko, Něco za něco… prostě „Measure for Measure".

ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY
Bianca je něco jako královna maturitního plesu. Jenže otec rozhodl, že se jako první musí vdát její starší sestra Kateřina. Vypadá to, že to nepůjde. Ale Petruccio to vyřeší a krotí Kateřinu, jak bylo dobovým zvykem, neobyčejně brutálně. Kateřina si však právě pro svou výmluvnost získává
ve hře zcela výjimečné postavení. Její slovní půtky s Petrucciem připomínají neobyčejně prudký a agresivní slovní šerm, v němž se Kateřina Petrucciovi zcela vyrovná, dokonce ho mnohdy předčí. Právě tento její naostřený jazykový vtip propůjčuje hře neobyčejnou komediálnost a divadelní energii a ve svém účinku narušuje konvenční raně moderní představu mužské a ženské role.

VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ
Tradice vypráví, že Shakespeare napsal komedii Veselé paničky windsorské na objednávku královny Alžběty, která si oblíbila postavu Falstaffa a chtěla ho na jevišti vidět zamilovaného. Shakespeare elegantně královně vyšel i nevyšel vstříc, neboť jeho Falstaff není zamilován do dvou windsorských manželek, ale pouze do peněz jejich manželů. Sir John Falstaff chce svést dvě měšťačky, ale nechce se mu psát dva různé dopisy. Takže pošle oběma stejný, což se mu vymstí. Je to náramná legrace. A je to jediná komedie Shakespeara odehrávající se v Anglii.

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
Tady se všichni sejdou v aténském lese. Nejenom Hermie, která miluje Lysandra, ale i Helena, kterou nemiluje Demetrius, ale taky Oberon, Titanie, králové víl a elfů a kdoví čeho všechno a hlavně Puk – to je takový rošťák, který to nejdřív všechno poplete a pak zase napraví. Mezitím divadelní ochotníci připravují na královskou svatbu divadelní hru. Představení zkoušejí v lese. Ale ti, kdo mají, se nakonec vezmou.

ZIMNÍ POHÁDKA
Zimní pohádka je v Česku známá a oblíbená kvůli tomu, že se v Česku (případně v Čechách, v originále Bohemia) částečně odehrává. Ve hře se však kromě jména samotného nijak neobjevují české reálie (resp. jsou zcela nesmyslné – přistání na českém pobřeží, absolutně nečeská jména). Tato hra proslula především proto, že v ní vystupuje český král Polixenes.
A pak taky jeho syn, český princ Florizell. V dějepisu jste o nich určitě nikdy neslyšeli, to však nebrání tomu, aby vše dobře dopadlo. Florizell si nakonec vezme ztracenou sicilskou princeznu Perditu.

BOUŘE
Příběh o lásce a nenávisti, o mstě a odpuštění, jenž vypráví o ztroskotancích, kteří se na pustém ostrově setkávají se zázraky a divy. Prospero je tak trochu kouzelník. Pak ještě Ariel, vzdušný duch, který mu slouží. Miranda je Prosperova dcera a zamiluje se do ní Ferdinand. Je to komplikované, ale... taky to dobře dopadne.

MNOHO POVYKU PRO NIC
Plno intrik. Trochu jako Othello. Don Pedro svému nevlastnímu bratru Claudiovi namluví, že ho jeho snoubenka Hera podvádí. Ale na rozdíl od Othella se to tady vyjasní dřív, než dojde na vraždy. Takže na konci máme hned dva šťastné sňatky. Komedie o proradném lidském citu, který člověku bere svobodu a ženě ho do houfu, ale jemuž nakonec i ti nejchytřejší podlehnou.

JAK SE VÁM LÍBÍ
Kromě mileneckých párů a nezapomenutelné Rosalindy v ní vystupuje šašek a je zde pronášen jeden z nejslavnějších Shakespearových monologů vůbec; ten začíná slovy: „Celý svět je jeviště a všichni lidé na něm jenom herci." Rosalinda je na útěku a převleče se za kluka. Takhle bude ale s Orlandem leda kamarádit. Naštěstí se situace doma uklidní, Rosalinda se může vrátit a chystá se hromadná svatba.

VEČER TŘÍKRÁLOVÝ
Pro změnu Viola v přestrojení za chlapce Cesaria nastoupí do služby u vévody Orsina, do něhož se zamiluje. Všechny vzniklé komplikace vyřeší její bratr Sebastian, domněle mrtvý po ztroskotání na moři. Komedie, v níž si nikdo nemůže být jistý tím, co vlastně ke komu cítí. Komedie, jejíž nejhlubší smysl je odhalen v podtitulu „Cokoli chcete".

CYMBELÍN
Tragédie v pěti dějstvích vypráví o Cymbelínovi a jeho dceři Imogeně, jež si měla vzít syna macechy Klotena, kterémuž dala košem, a vzala si Posthuma, syna bývalého krále, který padl v boji, a Cymbelín si jej vzal do výchovy. Posthuma Cymbelín pošle do vyhnanství... ale dobrý konec nás nemine.

MACBETH
Drama zločinu, svědomí a trestu. Macbeth, skotský šlechtic a hrdina, člověk obdivovaný a uctívaný všemi, v této hře podlehne ctižádosti a touze po moci natolik, že se dopustí zločinu nejtěžšího – krvavé královraždy. Ovšem nejlepší jsou ty tři čarodějnice.

JULIUS CAESAR
Pět dějství, hlavním hrdinou je překvapivě Brutus. Spolu s Cassiem ubodají Caesara

O. Frydrych, P. Sutorý

P. Sutorý

před senátem. Caesar umře už na začátku třetího dějství. Brutus a Cassius sice umřou taky, ale oba spáchají sebevraždu až na konci.

ANTONIUS A KLEOPATRA
Tragédie lásky zralého věku, konflikt osobní touhy a morální zodpovědnosti. Stárnoucí, ale stále vášnivá Kleopatra i životem znavený a přece láskou planoucí Antonius. To byla velká láska. A geopolitický střet k tomu. Po Antoniově smrti se Kleopatra nechá uštknout hadem a raději umírá, než aby se stala římskou zajatkyní.

TROILUS A KRESSIDA
Jak jen to říct? Inspiraci k této hře čerpal autor z různých verzí zpracování tzv. trojské války, kde se na pozadí velkých dějinných bojů odehrává milostný příběh dvou účastníků. Na rozdíl od slavnějšího milostného příběhu Romea a Julie zde láska obou milenců hraje okrajovou roli a ustupuje válečnému zaujetí a bitevní vřavě. Milenci sice přežívají, umírá však jejich láska.

RICHARD II.
Hra o vládci, který sám sebe připravil o právo vládnout své zemi. Dávný a přitom stále aktuální příběh o žízni po moci. Tragédie člověka, který chce vše, protože sám není nic.

JINDŘICH VI. (3 DÍLY)
Soubor tří her líčí vážným i nečekaně nevážným způsobem jedno z nejúděsnějších období dějin Anglie – válku bílé a červené růže, v níž proti sobě stály rody Lancasterů a Yorků.

KRÁL JAN
Historická hra, jejíž děj se odehrává ve středověku, je časově vymezena lety 1199–1216. To je období vlády anglického krále Jana I. Bezzemka, bratra legendárního panovníka Richarda I. zvaného Lví srdce. Během svého panování se Jan dostal do konfliktu s Filipem II. Augustem a v neúspěšné válce za spojenectví s císařem Ottou IV. ztratil většinu anglických držav ve Francii.

KRÁL LEAR
Ten je slavný. Lear vyžene nejmladší dceru Kordelii „za upřímnost". To se mu vymstí. Ty druhé dvě dcery nejsou tak hodné. Lear skoro zešílí, pak se Kordelie vrací ho zachránit, ale bohužel ji oběsí. Na konci Lear taky umře.
Univerzální hra o světě, který se otřásá v základech, hra, v níž se hroutí všechny tradiční hodnoty, hra vizionářská a apokalyptická. V samém srdci této Shakespearovy tragédie je obraz poutníka a cesty.

JINDŘICH IV. (2 DÍLY)
V kulisách rozvrácené Anglie se odehrává příběh prince, který se z nezodpovědného floutka stává zodpovědným vládcem své země. Průvodcem na počátku cesty je mu rytíř John Falstaff, člověk veselé mysli a nevázaných mravů.

RICHARD III.
To je o tom „hrbatém". Hlavní postava je vytvořena dle skutečné historické postavy Richarda III. Shakespeare ovšem postavu z politických důvodů posunul do role padoucha. Hra zdaleka není historicky přesná, už vzhledem k dobově tendenčnímu pojetí hlavní postavy, nicméně Richard III. je jedna z Shakespearových nejpropracovanějších záporných postav.

JINDŘICH VIII.
Historická hra o králi Jindřichu VIII., která zpracovává téma vzestupu a pádu tohoto panovníka a jeho dvořanů.

JINDŘICH V.
Příběh mladého anglického krále, který se na radu arcibiskupa z Cantenbury rozhodne bojovat za své právo na francouzský trůn.

HAMLET
O Hamletovi nebudeme psát, toho vám zahrajeme. Netřeba dodávat, že na konci prakticky všichni zemřou.

D. Kuboň, P. Sutorý, O. Frydrych

Šéf obchodu a marketingu Kateřina Mertha
Šéf jevištního provozu Roman Sekula
Šéf provozu světel a zvuku Vladimír Rybář
Vedoucí dekorační dílny Kristina Libosková
Vedoucí krejčovny Karin Szostoková
Vedoucí vlásenkárny Šárka Szeligová
Vedoucí rekvizitárny Josef Kurek
Vedoucí garderoby Jana Černá

Světla Robert Kurkiewicz / Dariusz Molicki
Zvuk Dominik Małyjurek / František Ferenc
Vlásenky Milena Faltová
Rekvizity Ivana Kolondrová, Zdeňka Panisová
Garderoba Jana Černá, Monika Minarzová
Jevištní technika Jiří Ponča / Jiří Gebhart / Roman Szarowski / Jindřich Tesarczyk

Redakce programu Alice Olmová
Jazyková korektura Martina Bojdová
Foto Miroslav Pawelek / Karin Dziadková
Grafický zlom Iva Lupková
Tisk Infiniti Art, s. r. o., Český Těšín

Autorská práva k dramatickému textu a překladu v České republice zastupuje Aura - Pont s. r. o., Vestařský ostrov 62, 147 00 Praha 4

UPOZORNĚNÍ: V představení zazní výstřely a jsou použity kouřové efekty
Pořizování zvukových nebo zvukově obrazových záznamů je zakázáno

Inscenace vznikla za finanční podpory
Ministerstva kultury České republiky a města Český Těšín

KVĚTINKA & Darkovka M. R.

O. Frydrych

TĚŠÍNSKÉ DIVADLO ČESKÝ TĚŠÍN, p. o.
Ostravská 67, 737 35 Český Těšín
tel.: +420 558 746 022/23
e-mail: obchodni@tdivadlo.cz
www.tdivadlo.cz

VSTUPENKY, PŘEDPLATNÉ, DÁRKOVÉ KARTY
Informační centrum a pokladna TD
náměstí ČSA 1222/10, Český Těšín
nebo hodinu před představením na místě

ČESKÝTĚŠÍN

Moravskoslezský kraj

Příspěvková organizace
Moravskoslezského kraje